

Potje met vet

Het aardige is dat de innovatieslag die daarmee gepaard gaat veelal onzichtbaar is

Kent u dat vreselijke liedje 'Potje met vet' nog? Waarschijnlijk niet. Dit liedje werd in mijn herinnering ergens in de jaren zestig en zeventig gezongen tijdens avondvierdaagses. Het idee was in ieder geval dat je na veel kilometers steeds meer potjes kreeg. Datzelfde is nu zo'n beetje aan de hand in de laanbomenteelt. De laanbomen die naar de eindgebruiker gaan, zijn nu nog in meerderheid in de volle grond opgekweekt. Maar hoe lang gaat dat nog duren? Teelt in de volle grond is relaxter dan in een pot, maar de markt vraagt steeds meer om een product dat flexibel leverbaar is. Twaalf maanden per jaar is wellicht niet nodig, maar de internationale markt van de Nederlandse boomkwekers wil zeker nog bomen als ze bij ons in het voorjaar alweer in het blad staan. En ook Nederlandse hoverniers en consumenten zullen steeds vaker om bomen vragen als hen dat uitkomt, en niet wanneer meneer de kweker daar klaar voor is.

Alleen tijdens de laatste etappe staat de laanboom-in-wording nog in de volle grond

De trend lijkt me dus bijna onomkeerbaar. In de nabije toekomst zullen we meer bomen gaan kweken op potten, die pas op het moment dat ze bij gemeente X, Y of Z in de grond gaan voor het eerst echte grond aan hun worteltjes voelen.

Je zou overigens best kunnen volhouden dat nu al een groot deel van onze laanboomproductie in pot plaatsvindt. Alleen tijdens de laatste etappe staat de laanboom-in-wording nog in de volle grond.

Als je een beetje rondrijdt door het Nederlandse boomkwekerijlandschap, valt

je al gauw op hoe snel en onherroepelijk de ontwikkeling naar meer containers gaat. Bij ieder couplet komt er weer een potje bij. Het aardige is dat de innovatieslag die daarmee gepaard gaat veelal onzichtbaar is, de gotenteeltmethode misschien uitgezonderd. Deze methode heeft door wat subsidierajecten aardig wat aandacht en publiciteit gekregen, maar de vele grote en kleine innovaties die na die tijd zijn opgestart, vonden zonder veel poespas hun weg naar de markt. Mijn stelling is dat onze kleinkinderen zich over tien of twintig jaar jaar afvragen waar bomen vandaan komen. Maar anders dan onze varkens en kippen, zullen bomen in 2050 niet uit megabedrijven komen, maar uit kleine gespecialiseerde teeltcentra.

Met vriendelijk groet,

Hein van Iersel (hein@nwst.nl)
Hoofredacteur

PS: Ik zie u graag op onze Boom Innovatie Dag. U kunt zich opgeven op www.boominnovatiedag.nl

Be social

Scan of ga naar:

www.boom-in-business.nl/artikel.asp?id=23-5368